

Rom. II. v. 16. *Quod si primitiæ sanctæ, & conspersio* (deest, *sancta est*) *& si radix sancta & rami* (scilicet *sancti erunt.*)

Georg. 3. *Densior hic soboles, hic largi copia lactis, sc. est cera.*

Virg. Eclog. 3. *Cantando tu illum? aut unquam tibi fistula,*

Juncta fuit? scilicet metuisti.

Item: *Novimus & qui te, transversa tuentibus hircis, Et quo, sed faciles Nymphæ risere, sacello.*

Æneid. 6. *Æquis erit mecum, juvenes, qui primus in hostem? scilicet irruet.*

Terent. in Andr. Act. I. Scen. I. *Quem quidem ego, se sensero, sed quid opus est verbis?*

Item in Eunuch. Act. I. Sc. I. *Egone illam? quæ illam? quæ me? quæ non? Sine modo, mori me malim. Sentiet qui vir sim.*

Plaut. in Amphit. Act. I. Sc. 3. *Cui ego jam hoc Scipione? scilicet silentium imponam.*

CAPUT XXVIII.

X I. A P O S T R O P H E
est, cum Oratio ad aliam, quam instituta Oratio requirit, personam, vel quasi personam, convertitur. *Latine dicitur Aversio.*

(Dicitur ἀποστροφή averfio, avocatio ab ἀποστέφω, ψω, avertō, revoco, alio flecto. Sic dicta, quia ab ea, de qua loquimur, ad aliam personam nos avertimus. Unde vulgo Apostrophe definitur: *cum persona in Oratione mutatur compellendi alicuius gratia; vel: cum oratio ad certam aliquam personam convertitur, quæ nominatim appellatur.* Dico vel *Quasi personam*: quia persona hic non proprie, sed improprie intelligitur, ne rebus quoque mutis & inanimatis tribuatur, ac tanquam impersonaliter accipiat.)

2. Modi

2. Modi ejus
bus ad Deum
hoc opus eorum
v. 22.
nam propter m
ordia tua.

(Est hæc Apostro
tatillius, cum apud
mate tradendo & in
ur, ut Æneid. I. A
morph. I. Dii caput
Apostrophes est
lampa.)

Vel 2, ad hunc
conversio, ut: P
vrea & tanquam

Verf. 10. Et v
ni judicatis terr

Hic ubi Prophet
dis, per Apostro
a le Domino subji
venit le David a l
eosque his verbis a
perenni iniquitat
dus concionibus la
ubi co cionatores
guis per apostroph

Vel 3, ad r
ad personam
11. v. 22. Et
que exaltata es

× 2. Modi ejus sunt tres. Vel enim 1. ab hominibus ad Deum fit averfio, ut, Pſal. 109. v. 21. *Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum. v. 22. Tu autem Domine, Domine fac mecum propter nomen tuum, quia ſuavis miſericordia tua.*

(Eſt hæc Apoſtrophe tum in Pſalmis Davidicis uſitatiffima, cum apud Poëtas vel maxime illuſtris, ut in themate tractando & initio & fine invocatio ad Deum avertatur, ut Æneid. I. *Muſa mihi cauſas memora, &c.* Metamorph. I. *Dii cœptis adſpirate meis, &c.* Diviſio autem hæc Apoſtrophes eſt ex variis perſonarum adjunctis deſumpta.)

× Vel 2. ad humanam perſonam fit Orationis converſio, ut: Pſal. 2. v. 9. *Reges eos in virga ferrea & tanquam vas figuli confringes eos.*

× Verſ. 10. *Et nunc Reges intelligite, erudimini, qui judicatis terram.*

(Hic ubi Propheta de ſpiritali Chriſti regno vaticinatus eſſet, per Apoſtrophem ſe ad Principes convertit, eosque ut ſe Domino ſubjiciant graviter hortatur. Sic Pſ. 6. v. 9. avertit ſe David a luctu & ſqualore ſuo ad hoſtes inſultantes eosque his verbis alloquitur: *Diſcedite a me omnes, qui operamini iniquitatem.* Eſt hæc Apoſtrophe in familiaribus concionibus ſacris uſitatiffima & maxime neceſſaria, ubi concionatores univerſalia quam ſæpiſſime ſpeciatiſſime ſingulis per apoſtrophem applicant.)

× Vel 3. ad rem mutam & inanimatam quaſi ad perſonam Orationis fit converſio, ut: Matth. 11. v. 22. *Et tu Capernaum, quæ in cælum uſque exaltata eſ, uſque in infernum detruderis.*

(Hic

(Hic ubi Christus civitatibus Chorazim, Bethſaida, Tyro & Sidoni, in quibus plurimas virtutes ediderat, ad quas ipsa tamen pœnitentiam non egerant, summam ingratiſtudinem exprobraſſet, de quibus vid. v. 21. 22. eleganti tandem apoſtrophe ſe ad Capernaum convertit, eamque veluti perſonam aliquam animatam alloquitur, v. 23. Sic Cic. pro Milone ad Albanos tumulos, lucos & aras, quaſi perſonam aliquam Orationem convertit: *Vos Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro atque obteſtor, vosque Albanorum obruta aræ ſacrorum populi Romani ſociæ atque æquales, quas ille præceps amentia, caſis proſtratisque ſanctiſſimis lucis ſubſtructionum inſanis molibus oppreſſerat.*

x 1. Apoſtrophe ad vehementiam & affectus eſt accommodata.

x 2. Exclamationi elationis genere non cedit, & perſæpe cum ea conjungitur.

x 3. Rarius, ſed tamen aliquando protinus in exordio adhibetur.

(Quando ſcilicet ira & indignationis ſpecies repræſentatur. Sic exordium fit per Apoſtrophem, in *Catilin.* 1. *Quousque tandem, Catilina, abutere patientia noſtra? quamdiu nos etiam furor iſte tuus eludet? quem ad finem ſeſe effrenata jactabit audacia?* Sed tamen hic in Senatu reſ agitur, ideoque directus eo ad Patres: Unde averſio intelligitur, quod ſubjicit Talæus lib. 1. cap. 32.)

Exempla promiſcua alia.

Jer. 47. v. 6. *O mucro Domini uſque quo non quieſces: ingredere in vaginam tuam, refrigerare & ſile!*

Eſai. 8. v. 9. 10. *Audite univerſæ procul terra: Accingimini & conteramini: accingite vos & conteramini: inite*

con-

mitum & diſp
Quia nobiscum
Pſal. 4. v. 3.
probrum?
Pſal. 27. v. 13.
circum.
Verſ. 14. Expeſ
tur cor tuum
Pſal. 42. v. 4. 6.
ut tuus? Quare tri
Pſalm. 110. Deus
Pſalm. 114. v. 3.
& retroſam.
Verſ. 5. Quid eſt
nis? quia converſus
Rom. 9. v. 20. Ad
reſponſas Deo
Rom. 11. v. 13.
Rom. 2. v. 17.
ſus in lege, & glor
Verſ. 19. Conſiſt
Bernh. in ſequ
reſumere miranda
ſus Maria, qui
tatis, & gloriſiam
rum & veſtes. Sul
Galila. Ubi eti
Cic. pro Mur.
legi ambitus later
L. Murena atron
ret, non ſolum ut
ram etiam ut eſſi
rationem meſ ja
1. ad Catonem.
In *Catilin.* 1.
ſalve & cum tu
ſe tecum omni

contūm & dissipabitur: loquimini verbum & non fiet;
Quia nobiscum (Deus) Immanuel.

Pfal. 4. v. 3. *Filii hominum quo usque erit gloria mea
 probrum?*

Pfal. 27. v. 13. *Credo, me visurum bona Domini in terra
 viventium.*

Verf. 14. *Expecta Dominum & viriliter age & conforta-
 tur cor tuum.*

Pfal. 42. v. 4. 6. *Dicunt mihi per singulos dies, ubi est De-
 us tuus? Quare tristis es anima mea? Spera in Deo.*

Psal. 110. *Deus meus es tu, constebor tibi.*

Psal. 114. v. 3. *Mare vidit & fugit, Jordanis conversus
 est retrorsum.*

Verf. 5. *Quid est tibi mare, quod fugisti? & tu Jorda-
 nis? quia conversus es retrorsum.*

Rom. 9. v. 20. *Atqui o homo, tu quis es, qui ex adverso
 respondas Deo?*

Rom. 11. v. 13. *Vobis dico gentibus.*

Rom. 2. v. 17. *Eccce tu Judæus cognominaris, & acquie-
 scis in lege, & gloriaris in Deo, & Deo, &c.*

Verf. 19. *Confidit te ipsum esse ducem cæcorum, &c.*

Bernh. in sequentia Paschatos: *Mors & vita duello,
 conflixere mirando: Dux vita mortuus, regnat vivus. Die
 nobis Maria, quid vidisti in via? Sepulchrum Christi vi-
 ventis, & gloriam vidē resurgentis: Angelicos testes, suda-
 rium & vestes. Surrexit Christus spes mea: precedet suos in
 Galilæa. Ubi etiam Protopopœia imperfect.*

Cic. pro Mur. *Negat fuisse rectum, Cato, ene consulem &
 legis ambitus latorem & tam se vere gesto consulatu causam
 L. Murenæ attingere: cujus reprehensio me vehementer mo-
 vet, non solum ut vobis iudices, quibus maxime debes, ve-
 rum etiam ut ipsi Catoni, gravissimo atque integerrimo viro,
 rationem mei facti probem. Hic duplex est Apostrophe,
 1. ad Catonem. 2. ad iudices.*

In Catilin. 1. *Hæc omnibus, Catilina, cum summa Reipub.
 salute & cum tua peste ac pernicie, cumque eorum exitio, qui
 se tecum omni scelere parricidioque junxerunt, proficiscere*

ad impium bellum ac nefarium. Tum tu Jupiter, qui iisdem quibus hæc urbs auspiciis a Romulo constitutus es, quem statorem hujus urbis atque imperii vere nominamus, hunc & hujus socios a tuis aris cæterisque templis, a tectis urbis ac mœnibus, a vita fortunisque civium omnium arcebis. Hic Apostrophe fit a Catilina ad Jovem Deum gentilitium.

Pro Dom. Quo circa te Capitoline, quem propter beneficia populus Romanus optimum: propter vim maximum nominavit.

1. Tuscul. Sic ad philosophiam sermonem convertit: Ad te confugimus, a te opem petimus, &c.

Æneid. 2. — Percunt Hypanisque Dymasque,
Confixi a sociis: nec te tua plurima Panthu,
Labentem pietas, nec Apollinis insula texit,

Æneid. 3. Fas omne abrumpit Polydorum, obruncat, & auro.

Vi potitur: Quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra fames.

Æn. 6. Ne pueri, ne tanta animis adsuescite bella,
Neu patriæ validas in viscera vertite vires.

Ibid. Scipiades auros bello, & te maxime Caesar.

Ibid. Quis te magne Cato tacitum, aut te Cossæ relinquat?

Quis Græchi genus? aut geminos, duo fulmina belli,
Scipiadas, cladem Libyæ? parvoque potentem
Fabricium? vel te sulco Serrane serentem?

Quo fessum rapitis Fabii? tu maximus ille es,
Unus qui nobis cunctando restituis rem!

Ovid. 1. Fastor. Jane biceps anni tacite labentis origo
Dexter ades!

Ibid. Diique petitorum, dixit, salvete locorum,
Tuque novos cælo terra datura Deos.

Terent. in Phorm. Demipho te nunc appello, nam me cum est hoc tædet loqui. Exempla insignia hujus figuræ extant in fabula Pyrami & Thybes apud Ovid. lib. 4. Metam. fab. 4. ubi sermo nunc ad parietem, nunc ad feram, nunc parentes, nunc ad arborem convertitur.